

Predikan i Håcksviks kyrka 2016 av Tobias Bäckström

22 sönd. i trefaldighetstiden

”Frälsningen”

Neh 2:11-20

Rom 5:15-21

Mark 4:26-29

Ps: 67, 100, 398, 785

Evangeliet idag handlar om det mirakulösa som sker varje vår när vi sår våra frön i trädgården. Det till synes livlösa och döda fröet väcks till liv av jorden och vattnet och börjar växa. Från död till liv. Jesus liknar Guds rike vid detta: tillväxten sker utan att vi förstår det. Det gäller tillväxten rent kvantitativt, att kyrkan sprider sig över hela vår jord, men också den kvalitativa tillväxten inom varje människa, i ditt och mitt hjärta.

Ja allt beror på Gud men ändå så har ju vi också del i detta. Det finns en historia som påminner om det, hur Gud och människan samverkar:

Det var kyrkoherden vandrade ut på den välskötta kyrkogården och träffade vaktmästaren som idogt rensade ogräs. "Tänk så fantastiskt vår Herre sköter om blommorna och träden, sa kyrkoherden och slog ut med handen mot de prunkande rabatterna". "Jo", svarade vaktmästaren, "men kyrkoherden skulle sett hur det såg ut när vår Herre var ensam om det!"

Man kan skoja om det, men frågan är ändå allvarlig: vad beror på Gud och vad hänger på oss? Är det enbart Gud som frälsar oss, eller hjälper vi själva till? Kan jag bara sitta ner och vänta på att Gud ska ge mig en tro och fixa till mitt andliga liv. Som lutheraner tror vi ju att tron är en gåva från Gud.

Det finns ett bra citat från kyrkofader Augustinus: *”Bed som om allting beror av Gud, arbeta som om allt hänger på dig”*. Jag tycker det säger mycket. När det gäller frälsningen handlar det inte om att vi gör så gott vi kan, medan Gud gör resten, så att säga. Det går inte att dra någon gräns och tänka att *detta* gör Gud och *det här* ankommer på oss. Nej, Gud har gjort *allt* för att frälsa just dig. Han sände sin son, som blev människa som du och jag. Jesus levde och dog för oss. Och han uppstod från det döda och banade en väg för oss, en väg till frälsningen. Gud har gjort 100 %. Och samtidigt måste du ta emot detta, du måste släppa in Jesus i ditt liv och låta honom frälsa dig. Gud gör 100 % och människan gör 100 %.

Om du ramlar i en flod utan möjlighet att komma upp och någon på stranden sträcker ut handen och drar upp dig, då säger du inte: det där fixade jag själv. Nej, du tackar naturligtvis han som drog upp dig och ger honom hela äran för att du blev räddad. Ändå var det naturligtvis helt nödvändigt att du tog emot den utsträckta handen. *”Bed som om allting beror av Gud, arbeta som om allt hänger på dig”*.

Det är inte alltid vi ser effekten framför oss eller i våra liv. Guds ord planteras i vårt hjärta som ett frö så fort vi kommer inom hörhåll för det. Eftersom tro och förtröstan inte är något

som går att mäta, ser eller förstår vi inte hur tillväxten går till. Gud arbetar med oss utan att vi alltid märker detta, händelser i livet kan bidra till en knuff i rätt riktning, och det kan vara först senare som vi förstår detta.

Guds ord kan också ha kommit till dig vid ett tillfälle i livet utan att något händer, tiden var ännu inte mogen, eller rättare sagt: *du* var inte mogen för det. Men det betyder inte att det var förgäves, ordet finns kvar inom dig och väntar på sin tid.

Det är som när vi glömt någon sak, och vi är mycket väl medvetna om att det är något vi glömt men kommer inte på vad. Ju mer intensivt vi tänker efter desto mer drar sig minnet undan. Till slut ger vi upp, och tänker att det har försvunnit ur minnet.

Men så plötsligt, några timmar senare när vi sysslar med något helt annat så kommer vi på vad det var. Utan att vi aktivt sökt i vårt minne så dyker det bara upp. Vi vet bara inte hur det gick till.

Det pågår alltså omedvetna processer i vår hjärna när vi sysslar med något helt annat, ja även när vi inte sysslar med något alls, till och med när vi sover. Ofta är det när man släpper kontrollen som man blir som mest kreativ. Vi kan inte styra processen, den pågår utan vår vetskap.

Så är det också med Guds Ord inom oss. Det har en inneboende kraft som vid tillfälle kan väckas till liv. Den här mässan är ett sådant tillfälle. Gud talar till oss genom sin kyrka, i Ordet och sakramenten. När vi tar emot Kristi kropp och blod under brödets och vinets gestalt förenas han med oss.

Jesus själv är både mannen som ser till att utsädet hamnar i jorden och själva utsädet. Han vill komma in i ditt inre och låta Guds rike växa inom dig, precis som säden i jorden gror, växer och mognar till skörd. Skördetiden är en bild av frälsningen, det är det som allting syftar till, det är det som är Jesus mål med dig och med ditt liv.